

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA KOŃCOWA
A6-0119/2005

28.4.2005

*****II**

ZALECENIE DO DRUGIEGO CZYTANIA

dotyczącego wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie
dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji
zawodowych
(13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD))

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Sprawozdawca: Stefano Zappalà

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić
lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE, za
wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu
WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów PE by odrzucić
lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu oznaczenia zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
PROCEDURA	25

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD))

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (13781/2/2004 – C6-0008/2005),
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu¹ dotyczące projektu Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2002)0119)²,
 - uwzględniając zmieniony projekt Komisji (COM(2004)0317)³,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
 - uwzględniając art. 62 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0119/2005),
1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Wspólne stanowisko Rady

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Punkt uzasadnienia 1 a (nowy)

(1a) „Wolny zawód”: działalność prowadzona w oparciu o szczególne kwalifikacje zawodowe, osobiście, na własną odpowiedzialność i niezależnie zawodowo przez osoby świadczące usługi o charakterze intelektualnym i konceptualnym na rzecz klienta i społeczeństwa. Wykonywanie zawodu podlega konkretnym ograniczeniom

¹ Dz.U. C 97 E z 22.04.2004, str. 230.

² Dz.U. C 181 E z 30.07.2002, str. 183.

³ Dz.U. C ... / Dotychczas niepublikowany w Dzienniku Urzędowym.

prawnym i zawodowym zgodnie z ustawodawstwem krajowym i przepisami ustanawianymi autonomicznie przez daną reprezentację zawodową, którym towarzyszy rozwój zawodowy i kształtowanie jakości usług przy zachowaniu poufności relacji z klientem.

Uzasadnienie

Zasadnicze kryteria tej definicji potwierdził wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-267/99 z dn. 11 października 2001 r. Definicja, zgodna z prawem stanowionym przez Radę i Komisję, zapewnia dodatkowe bezpieczeństwo prawne bez uszczerbku dla intencji dyrektywy. Jednocześnie uwzględniona zostaje okoliczność, że jedynie ustawodawca może kształtować lub ograniczać podstawowe prawo swobody wyboru. Tym samym można nie obawiać się, że prawo niższej rangi stanowione przez organizacje zawodowe mogłoby nabrać większego znaczenia poza kontrolą ze strony ustawodawcy.

Poprawka 2 Punkt uzasadnienia 11

(11) W przypadku zawodów objętych ogólnym systemem uznawania kwalifikacji, zwanym dalej „systemem ogólnym”, Państwa Członkowskie powinny zachować prawo do określania minimalnego poziomu kwalifikacji wymaganego dla zagwarantowania właściwej jakości usług świadczonych na ich terytorium. Jednakże, zgodnie z art. 10, 39 i 43 Traktatu, nie powinny one wymagać od obywatela jednego z Państw Członkowskich uzyskania kwalifikacji, określonych wyłącznie na podstawie odniesienia do dyplomów uzyskiwanych w ramach ich własnego systemu szkolnictwa w przypadku gdy obywatel ten uzyskał całość lub część tych kwalifikacji w innym Państwie Członkowskim. W konsekwencji należy ustanowić zasadę, zgodnie z którą każde przyjmujące Państwo Członkowskie, w którym dany zawód jest zawodem regulowanym, powinno uwzględnić kwalifikacje zdobyte w innym Państwie Członkowskim oraz ustalić, czy kwalifikacje te odpowiadają

(11) W przypadku zawodów objętych ogólnym systemem uznawania kwalifikacji, zwanym dalej „systemem ogólnym”, Państwa Członkowskie powinny zachować prawo do określania minimalnego poziomu kwalifikacji wymaganego dla zagwarantowania właściwej jakości usług świadczonych na ich terytorium. Jednakże, zgodnie z art. 10, 39 i 43 Traktatu, nie powinny one wymagać od obywatela jednego z Państw Członkowskich uzyskania kwalifikacji, określonych wyłącznie na podstawie odniesienia do dyplomów uzyskiwanych w ramach ich własnego systemu szkolnictwa w przypadku gdy obywatel ten uzyskał całość lub część tych kwalifikacji w innym Państwie Członkowskim. W konsekwencji należy ustanowić zasadę, zgodnie z którą każde przyjmujące Państwo Członkowskie, w którym dany zawód jest zawodem regulowanym, powinno uwzględnić kwalifikacje zdobyte w innym Państwie Członkowskim oraz ustalić, czy kwalifikacje te odpowiadają

kwalfikacjom, których ono wymaga.

kwalfikacjom, których ono wymaga.
Ogólny system uznawania kwalfikacji zawodowych nie narusza prawa Państw Członkowskich do ustanowienia dla osób wykonujących dany zawód w tym Państwie Członkowskim szczególnych wymogów, uzasadnionych stosowaniem zasad zawodowych wynikających z interesu publicznego. Dotyczą one zwłaszcza zasad organizacji zawodu, standardów zawodowych z przepisami prawa o charakterze zawodowym włącznie, przepisów odnoszących się do kontroli i odpowiedzialności. Dyrektywa nie ma na celu ingerencji w uprawnienie Państw Członkowskich do przeciwdziałania nieuczciwemu uchylaniu się przez niektórych z ich obywateli od przestrzegania prawa krajowego w obszarach zawodowych.

Uzasadnienie

Konieczne wydaje się nam wyjaśnienie, jaki jeszcze rodzaj przepisów przyjmującego Państwa Członkowskiego mógłby obowiązywać usługodawcę udającego się do innego Państwa Członkowskiego. W rzeczywistości, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (zwłaszcza wyrok w sprawie Van Binsbergen), uprawnienie przyjmującego Państwa Członkowskiego do ustanawiania zasad w sprawie kwalfikacji zawodowych usługodawcy wykracza poza ramy zasad dyscyplinarnych. W tak zmienionym punkcie uzasadnienia jednoznacznie stwierdza się, że chodzi o zasady dotyczące organizacji zawodu i standardów zawodowych z zasadami prawa o charakterze zawodowym włącznie, zasady kontroli i odpowiedzialności.

Poprawka 3

Punkt uzasadnienia 11 a (nowy)

(11a) Niniejsza dyrektywa reguluje uznawanie przez Państwa Członkowskie kwalfikacji zawodowych nabytych w innym Państwie Członkowskim. Nie dotyczy jednak uznawania przez Państwa Członkowskie postanowień w sprawie uznawania kwalfikacji podjętych przez inne Państwa Członkowskie z powołaniem się na niniejszą dyrektywę. Osoba, której kwalfikacje zawodowe zostały uznane na podstawie niniejszej dyrektywy, nie może

tym samym powołać się na to uznanie w celu nabycia w Państwie Członkowskim swego pochodzenia praw, które nie wynikają z kwalifikacji zawodowych nabytych w tym Państwie Członkowskim.

Uzasadnienie

Traktat nie dopuszcza żadnej dyskryminacji z powodu miejsca zamieszkania w kontekście prawa osiedlania się i swobody świadczenia usług. Jeśli obywatel nabył kwalifikacje zawodowe w jednym Państwie Członkowskim i zamierza wykorzystać je jako podstawę dla wykonywania swojego zawodu w innym Państwie Członkowskim, w którym wprawdzie mieszka, ale nie spełnia warunków ustanowionych dla wykonywania tego zawodu na płaszczyźnie krajowej, może on powołać się na niniejszą dyrektywę jeśli uznanie nie oznacza po prostu obejścia surowszych przepisów krajowych. Innymi słowy, jeśli Państwo Członkowskie X przyzna na swoim terytorium kwalifikacje zawodowe Z poprzez proste uznanie i/lub potwierdzenie kwalifikacji nadanych wnioskodawcom w Państwie Członkowskim Y (które to kwalifikacje Państwo Członkowskie Y uważa za niewystarczające do wykonywania zawodu na jego terytorium), omawiana osoba nie może wnioskować uznania swojej kwalifikacji zawodowej Z w Państwie Członkowskim Y, jeśli nie może udowodnić, że uzupełniła swoje wykształcenie w wyniku dalszych szkoleń zawodowych i/lub zdobycia doświadczenia w Państwie Członkowskim X. Definicja migranta podana została przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-115/78.

Poprawka 4 Punkt uzasadnienia 13

(13) W celu wspierania swobodnego przepływu specjalistów, przy równoczesnym zapewnieniu właściwego poziomu kwalifikacji, **poszczególne stowarzyszenia i organizacje zawodowe lub państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zaproponowania stworzenia wspólnych platform na szczeblu europejskim.** Niniejsza dyrektywa powinna, pod określonymi warunkami i zgodnie z uprawnieniami Państw Członkowskich w dziedzinie określania kwalifikacji niezbędnych dla wykonywania zawodu na ich terytorium, jak również istoty i organizacji ich systemów kształcenia zawodowego oraz zgodnie z prawem wspólnotowym, a w szczególności wspólnotowym prawem konkurencji, uwzględniać takie inicjatywy,

(13) W celu wspierania swobodnego przepływu specjalistów **względnie ułatwienia mobilności osób czynnych zawodowo**, przy równoczesnym zapewnieniu właściwego poziomu kwalifikacji, **poszczególne zrzeszenia i organizacje zawodowe lub Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przedkładania propozycji wspólnych platform, jak również mogą wprowadzić indywidualną legitymację zawodową, ułatwiającą wymianę informacji pomiędzy Państwem Członkowskim przyjmującym a Państwem Członkowskim zamieszkania. Taka legitymacja zawodowa powinna umożliwić zbadanie drogi zawodowej członków danego zawodu, osiedlających się w różnych Państwach Członkowskich. Powinna zawierać informacje na temat**

równocześnie wspierając w tym kontekście nadanie bardziej automatycznego charakteru uznawaniu kwalifikacji w ramach systemu ogólnego. Stowarzyszenia zawodowe zdolne do przedstawienia propozycji wspólnych platform, powinny być reprezentatywne na szczeblu krajowym lub europejskim. Wspólną platformę stanowi zespół kryteriów umożliwiających złagodzenie w jak najszerszym zakresie skutków znaczących różnic w dziedzinie wymogów dotyczących kształcenia, jakie stwierdzono, w co najmniej dwóch trzecich Państw Członkowskich, w tym we wszystkich Państwach Członkowskich, w których dany zawód jest regulowany. Kryteria te mogłyby przykładowo obejmować wymogi takie jak: dodatkowe szkolenie, staż adaptacyjny odbywany w formie nadzorowanej praktyki, test umiejętności, wymóg posiadania minimalnego poziomu doświadczenia zawodowego albo też połączenie tych wymogów.

wykształcenia (studia wyższe lub ukończone szkoły, kwalifikacje) oraz doświadczenia zawodowego, jak również nałożone na daną osobę sankcje karne w związku z wykonywaniem zawodu.

Niniejsza dyrektywa powinna, pod określonymi warunkami i zgodnie z uprawnieniami Państw Członkowskich w dziedzinie określania kwalifikacji niezbędnych dla wykonywania zawodu na ich terytorium, jak również istoty i organizacji ich systemów kształcenia zawodowego oraz zgodnie z prawem wspólnotowym, a w szczególności wspólnotowym prawem konkurencji, uwzględniać takie inicjatywy, równocześnie wspierając w tym kontekście nadanie bardziej automatycznego charakteru uznawaniu kwalifikacji w ramach systemu ogólnego. Stowarzyszenia zawodowe zdolne do przedstawienia propozycji wspólnych platform, powinny być reprezentatywne na szczeblu krajowym lub europejskim. Wspólną platformę stanowi zespół kryteriów umożliwiających złagodzenie w jak najszerszym zakresie skutków znaczących różnic w dziedzinie wymogów dotyczących kształcenia, jakie stwierdzono, w co najmniej dwóch trzecich Państw Członkowskich, w tym we wszystkich Państwach Członkowskich, w których dany zawód jest regulowany. Kryteria te mogłyby przykładowo obejmować wymogi takie jak: dodatkowe szkolenie, staż adaptacyjny odbywany w formie nadzorowanej praktyki, test umiejętności, wymóg posiadania minimalnego poziomu doświadczenia zawodowego albo też połączenie tych wymogów.

Poprawka 5
Punkt uzasadnienia 17

(17) ***W celu uproszczenia systemu, w***

(17) ***W celu uwzględnienia unikalnego***

*szczegółności w świetle rozszerzenia Unii, zasada automatycznego uznawania kwalifikacji powinna obowiązywać tylko w przypadku tych specjalności medycznych i dentystycznych, które występują w przynajmniej dwóch piątych Państw Członkowskich. Specjalności medyczne i dentystyczne występujące jedynie w ograniczonej liczbie Państw Członkowskich należy włączyć do ogólnego systemu uznawania kwalifikacji bez naruszania praw nabytych. W praktyce zmiana ta powinna mieć ograniczone skutki dla migrantów, ze względu na to, że wymienione sytuacje nie powinny podlegać środkom wyrównawczym. Ponadto, niniejsza dyrektywa nie **powinna** naruszać prawa Państw Członkowskich do **ustanowienia** między sobą na odrębnych zasadach systemu automatycznego uznawania kwalifikacji w określonych specjalnościach medycznych i stomatologicznych występujących w tych Państwach.*

*charakteru kształcenia lekarzy i stomatologów oraz odpowiadającego im dorobku wspólnotowego w dziedzinie wzajemnego uznawania kwalifikacji, uzasadnione jest utrzymanie zasady automatycznego uznawania specjalności medycznych i dentystycznych, wspólnych przynajmniej dla dwóch Państw Członkowskich a uznanych w momencie wydania niniejszej dyrektywy. Natomiast w celu uproszczenia systemu rozszerzenie automatycznego uznawania kwalifikacji o nowe specjalności medyczne po wejściu w życie niniejszej dyrektywy powinno być ograniczone do takich specjalności, które występują przynajmniej w dwóch piątych Państw Członkowskich. Ponadto, niniejsza dyrektywa nie **narusza** prawa Państw Członkowskich do **osiągnięcia** między sobą na odrębnych zasadach **porozumienia w sprawie** automatycznego uznawania kwalifikacji w określonych specjalnościach medycznych i stomatologicznych, które występują w tych Państwach **i nie podlegają automatycznemu uznawaniu w rozumieniu niniejszej dyrektywy.***

Uzasadnienie

W niniejszej poprawce kierowano się przede wszystkim dążeniem do uproszczenia systemu: z punktu widzenia administracyjnego kontynuacja starego systemu w rozszerzonej Europie będzie przysparzać wiele problemów i trudne będzie osiągnięcie kwalifikowanej większości głosów Państw Członkowskich. W związku z tym rozszerzenie automatycznego uznawania nowych specjalności medycznych po wejściu w życie niniejszej dyrektywy należy ograniczyć do takich specjalności, które występują przynajmniej w dwóch piątych Państw Członkowskich, przy czym kwalifikowana większość oznacza zgodę przynajmniej 13 Państw Członkowskich. Jednakże w staraniach o zachowanie bezpieczeństwa prawnego odnośnych zawodów i w interesie swobody osiedlania się, wskazane wydaje się zapewnienie również w przyszłości automatycznego uznawania kwalifikacji dla 52 specjalności, do których w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy, zgodnie z istniejącym prawem, odnosi się automatyczne uznanie.

Poprawka 6
Punkt uzasadnienia 27 a (nowy)

(27a) Wprowadzenie legitymacji

zawodowych na szczeblu europejskim przez reprezentatywne zrzeszenia lub organizacje zawodowe mogłoby ułatwić mobilność przedstawicieli odnośnych zawodów. Legitymacje te mogłyby zawierać informacje na temat kwalifikacji zawodowych danej osoby, jej prawne miejsce zamieszkania oraz dane właściwych władz.

Uzasadnienie

W niektórych Państwach Członkowskich zrzeszenia zawodowe wprowadziły dla określonych zawodów legitymacje zawodowe. Zawierają one istotne informacje odnośnie do identyfikacji członka zawodu i potwierdzają jego uprawnienia do wykonywania zawodu. W przypadku migracji członków zawodu do innego Państwa Członkowskiego tego rodzaju legitymacje mogłyby dostarczyć przydatnych informacji konsumentom i władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego. Zrzeszenia zawodowe powinny umocnić się w dążeniu do wystawiania takich legitymacji, zwłaszcza w celu ułatwienia transgranicznego świadczenia usług.

Poprawka 7 Punkt uzasadnienia 29

(29) Zarządzanie różnorodnymi systemami uznawania kwalifikacji ustanowionymi w dyrektywach sektorowych oraz systemem ogólnym okazało się zadaniem uciążliwym i skomplikowanym. Dlatego potrzebne jest uproszczenie zarządzania i dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego, w szczególności w przypadku koordynacji minimalnych wymogów w zakresie wykształcenia dla potrzeb automatycznego uznawania kwalifikacji. W tym celu powinien zostać powołany wspólny komitet ds. uznawania kwalifikacji zawodowych.

(29) Zarządzanie różnorodnymi systemami uznawania kwalifikacji ustanowionymi w dyrektywach sektorowych oraz systemem ogólnym okazało się zadaniem uciążliwym i skomplikowanym. Dlatego potrzebne jest uproszczenie zarządzania i dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego, w szczególności w przypadku koordynacji minimalnych wymogów w zakresie wykształcenia dla potrzeb automatycznego uznawania kwalifikacji. W tym celu powinien zostać powołany wspólny komitet ds. uznawania kwalifikacji zawodowych, **a także należy zapewnić odpowiednie zaangażowanie przedstawicieli organizacji zawodowych, również na poziomie wspólnotowym.**

Uzasadnienie

Potrzeba uproszczenia systemu i zapewnienia, że jest on odpowiednio koordynowany oznacza, że duża liczba istniejących komitetów musi być ograniczona do jednego, jednakże jeden

komitet nie może mieć odpowiedniego obrazu wszystkich problemów grup zawodowych objętych dyrektywą. W pracy komitetu powinni być zaangażowani przedstawiciele zainteresowanych grup zawodowych, przynajmniej w trakcie przygotowywania decyzji, które bezpośrednio na nich wpłyną.

Poprawka 8
Punkt uzasadnienia 29 a (nowy)

(29 a) Jeśli zgodnie z art. 15 organizacja zawodowa na szczeblu europejskim lub stowarzyszenie osób wykonujących zawód regulowany zwraca się o ustalenie szczególnych przepisów uznawania kwalifikacji w celu skoordynowania minimalnych warunków kształcenia, Komisja ocenia zasadność przyjęcia projektu zmiany niniejszej dyrektywy.

Uzasadnienie

Poprawka ta ma na celu umożliwienie objęcia zasięgiem dyrektywy innych zawodów w przypadku, gdy stowarzyszenie lub organizacja, która jest reprezentatywna na szczeblu europejskim, zwróci się o to z uzasadnioną prośbą.

Poprawka 9
Punkt uzasadnienia 36

(36) Niniejsza dyrektywa nie dotyczy rodzajów działalności zawodowej, które wiążą się bezpośrednio, nawet okazjonalnie, z wykonywaniem zadań władzy publicznej.

(36) Niniejsza dyrektywa nie odnosi się do stosowania art. 39 ust. 4 i art. 45 Traktatu.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ma na celu przede wszystkim zwiększenie jasności i bezpieczeństwa prawnego: aby uniknąć jakichkolwiek nieporozumień, lepiej jest bezpośrednio odwołać się do szczególnych postanowień Traktatu, które wyraźnie przewidują możliwe wyjątki, dotyczące z jednej strony pracowników najemnych, z drugiej zaś wolnych zawodów.

Poprawka 10
Artykuł 2 ustęp 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się wobec

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się wobec

wszystkich obywateli Państw Członkowskich, zamierzających wykonywać zawód regulowany w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym uzyskali kwalifikacje zawodowe, zarówno jako osoba pracująca na własny rachunek, jak też jako pracownik najemny.

wszystkich obywateli Państw Członkowskich, zamierzających wykonywać zawód regulowany w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym uzyskali kwalifikacje zawodowe, zarówno jako osoba pracująca na własny rachunek, jak też jako pracownik najemny, **z pracownikami wolnych zawodów włącznie.**

Uzasadnienie

Wolne zawody odznaczają się jako grupa zawodów wymagających posiadania szczególnych kwalifikacji zawodowych. Z tego względu zasada uznawania kwalifikacji dotyczy ich w szczególnie sposób. Poprawka uwzględnia ten fakt.

Poprawka 11 Artykuł 2 ustęp 3 a (nowy)

3a. Niniejsza Dyrektywa nie obejmuje notariuszy wykonujących zadania władzy publicznej.

Uzasadnienie

W systemie obowiązującym w Europie kontynentalnej notariusze są mianowani przez Państwa Członkowskie jako urzędnicy publiczni, do których zadań należy sporządzanie dokumentów urzędowych o szczególnej mocy dowodowej i natychmiastowej wykonalności, które są odpowiednikami dokumentów sądowych (patrz art. 57 rozporządzenia (WE) nr 44/2001, art. 46 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 805/2004).

Podczas sporządzania takich dokumentów notariusze wykonują zadania władzy publicznej w odniesieniu do autentyczności podpisu, jak i całkowitej treści każdego dokumentu (patrz wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-260/97 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 805/2004). Wykonują również w imieniu państwa rozległe prace związane z dochodzeniem i badaniem w sprawach odnoszących się do pozasądowej ochrony prawnej, zwłaszcza w związku z prawem spółek – w niektórych przypadkach zgodnie z prawem wspólnotowym (patrz art. 10 dyrektywy 68/151/EWG, art. 16 dyrektywy 78/855/EWG i art. 14 dyrektywy 82/891/EWG)). W ramach tej pracy podlegają nadzorowi dyscyplinarnemu ze strony odpowiedniego Państwa Członkowskiego, porównywalnemu z tym, któremu poddawani są sędziowie i urzędnicy służby cywilnej.

Ponadto, w swoich wyrokach z dnia 30 września 2003 r. w sprawach Anker ea (sprawa C-47/02) i Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (sprawa C-405/01), Trybunał Sprawiedliwości ustanowił zasadę, w myśl której Państwa Członkowskie mogą rezerwować dla swoich obywateli zawody, w których regularnie wykonuje się zadania władzy państwowej, a które nie stanowią bardzo niewielkiej części działalności osoby wykonującej zawód.

Poprawka 12
Artykuł 3 ustęp 1 litera c a (nowa)

ca) „właściwy organ“: każdy organ lub jednostka upoważniona w szczególności przez Państwa Członkowskie do wystawiania lub przyjmowania świadectw wykształcenia i innych dokumentów lub informacji, przyjmowania wniosków i podejmowania decyzji zgodnie z wytycznymi niniejszej dyrektywy

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu poprawić jasność i czytelność tekstu: dzięki przyjęciu ogólnej definicji „właściwego organu“, w odniesieniu do całości dyrektywy i zawsze z powołaniem się na tę definicję, dajemy wyraz faktowi, że większość Państw Członkowskich przenosi część administracji zawodowej na autonomiczne gremia, jak chociażby izby zawodowe. Innymi słowy, administracja zawodów wchodzi w zakres wewnętrznej organizacji każdego Państwa Członkowskiego, nie wyklucza więc wyznaczania organów, w przypadku których nie chodzi o kwestie administracyjne.

Poprawka 13
Artykuł 5 ustęp 2 akapit 1

2. Przepisy niniejszego tytułu obowiązują w przypadku przeniesienia się usługodawcy na terytorium przyjmującego Państwa Członkowskiego w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1.

2. Przepisy niniejszego tytułu obowiązują **jedynie** w przypadku przeniesienia się usługodawcy na terytorium przyjmującego Państwa Członkowskiego w celu tymczasowego i okazjonalnego wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1.

Uzasadnienie

Europejski przepis w żadnym wypadku nie może powodować preferowania jednych obywateli wobec innych. Stąd też nie wolno dopuścić do „ukrytego osiedlenia”, przy którym przepisy w sprawie swobody świadczenia usług pozwolą migrantowi obejść odnośne przepisy państwa, w którym wykonuje on swój zawód, w wyniku czego zyska możliwość bezzasadnego wykorzystywania przepisów, które są dla niego bardziej korzystne niż przepisy obowiązujące obywateli tego państwa.

Poprawka 14

Artykuł 5 ustęp 3

3. Usługodawca, który przeniósł się do innego Państwa Członkowskiego, podlega **przepisom dyscyplinarnym** o charakterze zawodowym lub administracyjnym regulującym kwestie bezpośrednio powiązane z kwalifikacjami zawodowymi, takimi jak definicja zawodu, używanie tytułów zawodowych i poważne uchybienia zawodowe, w sposób bezpośredni i szczególnie związane z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, które obowiązują w przyjmującym Państwie Członkowskim osoby wykonujące ten sam zawód.

3. Usługodawca, który przeniósł się do innego Państwa Członkowskiego, podlega **normom postępowania** o charakterze **zawodowym, statutowym** lub administracyjnym regulującym kwestie bezpośrednio powiązane z kwalifikacjami zawodowymi, takimi jak definicja zawodu, używanie tytułów zawodowych i poważne uchybienia zawodowe, w sposób bezpośredni i szczególnie związane z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, które obowiązują w przyjmującym Państwie Członkowskim osoby wykonujące ten sam zawód.

Uzasadnienie

Wydaje się potrzebne wyjaśnienie, jaki jeszcze rodzaj norm może narzucić przyjmujące Państwo Członkowskie usługodawcy przenoszącemu się do innego Państwa Członkowskiego. W rzeczywistości, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (zwłaszcza wyrok w sprawie Van Binsbergen), uprawnienie Państwa Członkowskiego do ustanawiania zasad w zakresie kwalifikacji zawodowych wykracza poza ramy regul dyscyplinarnych. I ten ogólny system uznawania kwalifikacji nie stoi na przeszkodzie, aby Państwo Członkowskie ustanawiało wobec każdej osoby wykonującej swój zawód w tym Państwie Członkowskim szczególne wymogi, które są usprawiedliwione stosowaniem norm zawodowych uzasadnionych interesem publicznym. Dotyczą one zwłaszcza organizacji zawodu, standardów zawodowych z zasadami zawodowo-prawnymi włącznie, przepisów obejmujących kontrolę i odpowiedzialność.

Poprawka niniejsza służy także wyjaśnieniu sytuacji grup zawodowych (np. zawody wolne) niepostrzegających się w tym świetle.

Poprawka 15 Artykuł 7 ustęp 2 litera b)

b) zaświadczenia potwierdzającego, że jego posiadacz prowadzi zgodnie z prawem działalność w Państwie Członkowskim;

b) zaświadczenia potwierdzającego, że jego posiadacz prowadzi zgodnie z prawem działalność w Państwie Członkowskim **i że nie został mu wydany zakaz jej prowadzenia w żadnym momencie zamierzonego czasu świadczenia usług**

Uzasadnienie

W niektórych Państwach Członkowskich osoba wykonująca dany zawód, której zarzucono

postępowanie sprzeczne z normami zawodowymi, z wyjątkiem przypadków bardzo poważnych, nie podlega pełnemu wykreśleniu z rejestru. Natomiast zawieszono zostaje na pewien czas, na przykład na kilka miesięcy lub na rok, prawo wykonywania zawodu. W tym czasie właściwy organ nadal prowadzi tę osobę jako „prawie osiedloną”, aczkolwiek nie może ona wykonywać swojego zawodu do końca okresu zawieszenia. Stąd też usługodawca, który chciałby się przenieść, powinien być zobowiązany do wykazania organowi w przyjmującym Państwie Członkowskim, że nie znajduje się w tego rodzaju sytuacji w czasie, w którym chciałby wykonywać swój zawód w tym Państwie.

Poprawka 16
Artykuł 7 ustęp 2 litera d a (nowa)

da) zaświadczenie rodzimego Państwa Członkowskiego o niekaralności usługodawcy i jego współpracowników przy prowadzeniu działalności mającej znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego.

Uzasadnienie

W interesie zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa Państwa Członkowskie muszą mieć możliwość sprawdzenia wiarygodności osób zatrudnionych w obszarach związanych z bezpieczeństwem publicznym (np. posługiwanie się bronią, materiałami wybuchowymi, przedmiotami pirotechnicznymi i innymi materiałami grożącymi wybuchem i używanie ich).

Poprawka 17
Artykuł 11 ustęp 1

1. Dla potrzeb stosowania przepisów art. 13 ustanawia się cztery poziomy kwalifikacji zawodowych.

1. Dla potrzeb stosowania przepisów art. 13 ustanawia się **pięć** poziomów kwalifikacji zawodowych.

Uzasadnienie

W celu lepszego odzwierciedlenia istniejących w Państwach Członkowskich różnic w zakresie zawodu i kształcenia i uwzględniając wspomniany w oświadczeniu z Bolonii model harmonizacji szkoleń jako wkład do urzeczywistnienia strategii lizbońskiej, lepszym rozwiązaniem wydaje się być zachowanie proponowanych w niej i dotychczas wprowadzonych w wielu Państwach Członkowskich dwóch poziomów kształcenia.

Poprawka 18

Artykuł 11 ustęp 2 litera a)

2. Poziom *A* odpowiada poświadczeniu kompetencji wydawanemu przez właściwy organ w rodzimym Państwie Członkowskim, wyznaczony zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi Państwa Członkowskiego na podstawie:

a) ukończenia szkolenia nie stanowiącego elementu kształcenia prowadzącego do uzyskania świadectwa lub dyplomu w rozumieniu ust. 3, 4 i 5 lub specjalnego egzaminu nie poprzedzonego kształceniem lub wykonywania w Państwie Członkowskim zawodu w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres trzech kolejnych lat lub przez równoważny okres w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat,

b) albo ogólnego wykształcenia podstawowego lub średniego, potwierdzającego, że jego posiadacz uzyskał wiedzę ogólną.

2. Poziom *I* odpowiada poświadczeniu kompetencji wydawanemu przez właściwy organ w rodzimym Państwie Członkowskim, wyznaczony zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi Państwa Członkowskiego na podstawie:

a) ukończenia szkolenia nie stanowiącego elementu kształcenia prowadzącego do uzyskania świadectwa lub dyplomu w rozumieniu ust. 3, 4 i 5a lub specjalnego egzaminu nie poprzedzonego kształceniem lub wykonywania w Państwie Członkowskim zawodu w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres trzech kolejnych lat lub przez równoważny okres w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat,

b) albo ogólnego wykształcenia podstawowego lub średniego, potwierdzającego, że jego posiadacz uzyskał wiedzę ogólną.

Uzasadnienie

Pięć poziomów kwalifikacji lepiej odzwierciedla strukturę kształcenia w różnych Państwach Członkowskich.

Poprawka 19

Artykuł 11 ustęp 4 litera a)

a) kształcenia na poziomie pomaturalnym innego niż określone w *ust. 5*, trwającego przynajmniej rok, które generalnie można podjąć dopiero po uzyskaniu wykształcenia średniego wymaganego do przyjęcia na studia uniwersyteckie lub inne studia wyższe, jak również szkolenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kursu na poziomie pomaturalnym;

a) kształcenia na poziomie pomaturalnym innego niż określone w *ust. 5 i 5a*, trwającego przynajmniej rok **lub okres równoważny przy niepełnym wymiarze godzin**, które generalnie można podjąć dopiero po uzyskaniu wykształcenia średniego wymaganego do przyjęcia na studia uniwersyteckie lub inne studia wyższe, jak również szkolenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kursu na poziomie

pomaturalnym;

Uzasadnienie

Pięć poziomów kwalifikacji lepiej odzwierciedla strukturę kształcenia w różnych Państwach Członkowskich.

Poprawka 20 Artykuł 11 ustęp 4 litera a)

a) kształcenia na poziomie pomaturalnym innego niż określone w ust. 5, trwającego przynajmniej rok, które generalnie można podjąć dopiero po uzyskaniu wykształcenia średniego wymaganego do przyjęcia na studia uniwersyteckie lub inne studia wyższe, jak również szkolenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kursu na poziomie pomaturalnym;

a) kształcenia na poziomie pomaturalnym innego niż określone w ust. 5, trwającego przynajmniej rok, które generalnie można podjąć dopiero po uzyskaniu wykształcenia średniego wymaganego do przyjęcia na studia uniwersyteckie lub inne studia wyższe **albo też po ukończeniu równoważnego kształcenia na poziomie średnim drugiego stopnia**, jak również szkolenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kursu na poziomie pomaturalnym;

Uzasadnienie

Silnie podzielone i zróżnicowane systemy edukacji i oświaty niektórych Państw Członkowskich nie spełniają warunku podjęcia studiów uniwersyteckich lub innych studiów wyższych.

Poprawka 21 Artykuł 11 ustęp 5

5. Poziom D odpowiada dyplomowi poświadczającemu ukończenie kształcenia na poziomie pomaturalnym, trwającego przynajmniej trzy lata, w ramach studiów uniwersyteckich lub innych studiów wyższych lub studiów w innej placówce prowadzącej kursy na równoważnym poziomie, jak również odbycie kształcenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kształcenia pomaturalnego.

5. Poziom D**4** odpowiada dyplomowi poświadczającemu ukończenie kształcenia na poziomie pomaturalnym, trwającego przynajmniej trzy **i nie więcej niż cztery** lata, **lub równoważny okres w niepełnym wymiarze**, w ramach studiów uniwersyteckich lub innych studiów wyższych lub studiów w innej placówce prowadzącej kursy na równoważnym poziomie, jak również odbycie kształcenia zawodowego, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kształcenia pomaturalnego.

Uzasadnienie

Pięć poziomów kwalifikacji lepiej odzwierciedla strukturę kształcenia w różnych Państwach Członkowskich.

Poprawka 22
Artykuł 11 ustęp 5 a (nowy)

5a. Poziom E odpowiada dyplomowi poświadczającemu, że jego posiadacz ukończył kształcenie na poziomie pomaturalnym trwające ponad cztery lata, lub równoważny okres w niepełnym wymiarze, w ramach studiów uniwersyteckich lub innych studiów wyższych lub studiów w innej placówce prowadzącej kursy na równoważnym poziomie, jak również, że odbył on kształcenie zawodowe, które może być wymagane jako uzupełnienie tego kształcenia pomaturalnego.

Uzasadnienie

Pięć poziomów kwalifikacji lepiej odzwierciedla strukturę kształcenia w różnych Państwach Członkowskich.

Poprawka 23
Artykuł 11 ustęp 5 b (nowy)

5b. Jeśli poziom kształcenia ustalony do przyjęcia do danego zawodu został podniesiony w rodzimym Państwie Członkowskim, przyjmujące Państwo Członkowskie zezwala osobom, które zostały przyjęte do zawodu na mocy kwalifikacji uzyskanych na niższym poziomie na uznanie ich kwalifikacji na wyższym poziomie.

Uzasadnienie

Pięć poziomów kwalifikacji lepiej odzwierciedla strukturę kształcenia w różnych Państwach Członkowskich.

Poprawka 24
Artykuł 13 ustęp 2 akapit 3

Jednakże nie można wymagać posiadania dwuletniego doświadczenia zawodowego, o którym mowa w ustępie pierwszym, jeżeli dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wnioskodawcy poświadcza ukończenie kształcenia regulowanego w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) na poziomie B, C **lub** D określonych w art. 11. Rodzaje kształcenia regulowanego wyszczególnione w załączniku III uznaje się za kształcenie regulowane na poziomie C. Wykaz w załączniku III może być zmieniany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 58 ust. 2, w celu uwzględnienia kształcenia regulowanego, zapewniającego porównywalny poziom przygotowania zawodowego i przygotowującego do pełnienia porównywalnych obowiązków i funkcji.

Jednakże nie można wymagać posiadania dwuletniego doświadczenia zawodowego, o którym mowa w ustępie pierwszym, jeżeli dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wnioskodawcy poświadcza ukończenie kształcenia regulowanego w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) na poziomie B, C, D **lub** E określonych w art. 11. Rodzaje kształcenia regulowanego wyszczególnione w załączniku III uznaje się za kształcenie regulowane na poziomie C. Wykaz w załączniku III może być zmieniany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 58 ust. 2, w celu uwzględnienia kształcenia regulowanego, zapewniającego porównywalny poziom przygotowania zawodowego i przygotowującego do pełnienia porównywalnych obowiązków i funkcji

Uzasadnienie

Uzgodnienie tekstu z nowym brzmieniem art. 11.

Poprawka 25
Artykuł 13 ustęp 3

3. Przyjmujące Państwo Członkowskie nie jest zobowiązane do stosowania przepisów niniejszego artykułu, jeżeli dostęp do zawodu na jego terytorium uzależnione jest od posiadania kwalifikacji na poziomie D, potwierdzających ukończenie studiów uniwersyteckich lub innych studiów wyższych trwających dłużej niż cztery lata, a wnioskodawca posiada kwalifikacje na poziomie C. **skreślono**

Uzasadnienie

Włączenie piątego poziomu kwalifikacji sprawia, że ust. 3 staje się zbędny.

Poprawka 26
Artykuł 15 ustęp 2

2. Propozycje wspólnych platform w rozumieniu ust. 1 mogą być przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie lub stowarzyszenia zawodowe, reprezentatywne na szczeblu krajowym lub europejskim. Jeżeli Komisja, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, uważa, że projektowana wspólna platforma ułatwi wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych, może przedstawić projekty środków w celu przyjęcia ich zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

2. Propozycje wspólnych platform w rozumieniu ust. 1 mogą być przekazywane Komisji przez Państwa Członkowskie lub stowarzyszenia zawodowe **albo organizacje**, reprezentatywne na szczeblu krajowym lub europejskim. Jeżeli Komisja, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, uważa, że projektowana wspólna platforma ułatwi wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych, może przedstawić projekty środków w celu przyjęcia ich zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 58 ust. 2

Uzasadnienie

Aby być naprawdę skuteczne, wspólne platformy muszą być proponowane przez stowarzyszenia zawodowe na szczeblu europejskim lub organizacje, które same składają się ze stowarzyszeń lub organizacji reprezentatywnych na szczeblu krajowym. Nie można zostawiać marginesu dla inicjatyw krajowych, które doprowadziłyby do rozdrobnienia systemu i utrudniły zarządzanie nim.

Poprawka 27
Artykuł 27 ustęp 3

Każde Państwo Członkowskie stosujące właściwe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, uznaje za wystarczające dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarzy specjalistów wydane przez inne Państwa Członkowskie, które odpowiadają tytułowi używanemu w poszczególnych Państwach Członkowskich po ukończeniu danego kształcenia specjalistycznego, wymienionego w załączniku VI, pkt. 6.1, jeżeli poświadczają one odbycie kształcenia rozpoczętego przed datą odniesienia, o której mowa w załączniku VI, pkt. 5.1.2, i wraz z nimi przedstawione zostanie zaświadczenie stwierdzające, że posiadacz dokumentu faktycznie i w sposób zgodny z prawem wykonywał daną działalność przez nieprzerwany okres co

skreślono

najmniej trzech lat w okresie pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia.

Te same przepisy obowiązują w przypadku dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarza specjalisty, uzyskanych na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jeżeli poświadczają one pomyślne ukończenie kształcenia rozpoczętego przed 3 kwietnia 1992 r. i przyznają posiadaczowi dokumentu prawo do wykonywania działalności zawodowej na terytorium Niemiec na tych samych warunkach, jak wydane przez właściwe niemieckie organy dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w załączniku VI, pkt. 6.1.

Uzasadnienie

Uzgodnienie tekstu z nowym brzmieniem art. 26.

Poprawka 28
Artykuł 27 ustęp 4

4. Każde Państwo Członkowskie stosujące właściwe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, uznaje dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarzy specjalistów, które odpowiadają tytułom wymienionym w załączniku VI, pkt. 6.1, wydane przez Państwa Członkowskie wyszczególnione w tym punkcie i poświadczające odbycie kształcenia rozpoczętego po dacie odniesienia określonej w załączniku V, pkt. 5.1.2, ale przed ..., i przyznaje takim dokumentom, na potrzeby podejmowania i prowadzenia działalności zawodowej lekarza specjalisty, taką samą moc na swoim terytorium jak dokumentom, które same wydało.*

skreślono

** Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy*

Uzasadnienie

Uzgodnienie tekstu z nowym brzmieniem art. 26.

Poprawka 29 Artykuł 27 ustęp 5

5. Każde Państwo Członkowskie, które uchyliło przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wydawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy specjalistów, o których mowa w załączniku V **pkt. 5.1.2 i załączniku VI, pkt. 6.1** i w związku z tym przyjęło środki dotyczące praw nabytych przysługujących jego obywatelom, przyznaje obywatelom pozostałych Państw Członkowskich prawo do korzystania z tych samych środków, jeżeli dany dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji został wydany przed datą, w której przyjmujące Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dokumentów w zakresie danej specjalności.

Daty uchylecia tych przepisów określone są w załączniku V, pkt. 5.1.3 **i załączniku VI, pkt. 6.1.**

3. Każde Państwo Członkowskie, które uchyliło przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wydawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji lekarzy specjalistów, o których mowa w załączniku V **punktach 5.1.2 i 5.1.3.** i w związku z tym przyjęło środki dotyczące praw nabytych przysługujących jego obywatelom, przyznaje obywatelom pozostałych Państw Członkowskich prawo do korzystania z tych samych środków, jeżeli dany dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji został wydany przed datą, w której przyjmujące Państwo Członkowskie zaprzestało wydawania takich dokumentów w zakresie danej specjalności.

Daty uchylecia tych przepisów określone są w załączniku V, pkt. 5.1.3.

Uzasadnienie

Uzgodnienie tekstu z nowym brzmieniem art. 26.

Poprawka 30 Artykuł 50 ustęp 1 akapit 2

Wymienione w zał. VII p. 1 lit. d), e) i f) świadectwa nie mogą być wystawione wcześniej niż na trzy miesiące przed ich przedłożeniem.

Wymienione w zał. VII p. 1 lit. d), e) i f) świadectwa, **jak również wymienione w niniejszej dyrektywie świadectwa praw nabytych**, nie mogą być wystawione wcześniej niż na trzy miesiące przed ich przedłożeniem.

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu wyjaśnienie, że aktualność świadectwa zgodna jest z momentem

złożenia wniosku o uznanie niezgodnego dyplomu na podstawie praw nabytych. Zgodnie z tekstem wspólnego stanowiska Rady wystarczyłoby na przykład świadectwo, udowadniające trzyletnie wykonywanie działalności na przestrzeni ostatnich pięciu lat przed wystawieniem tego świadectwa bez wskazania na aktualność jego wystawienia. Zgodnie z tym świadectwo takie zachowałoby swoją ważność, gdyby było wystawione jeszcze na wiele lat przed złożeniem wniosku, nawet, gdyby w międzyczasie działalność ta w ogóle nie była wykonywana. Proponowany tekst gwarantuje ścisły związek wystawienia świadectwa z udowodnioną w nim działalnością oraz momentem złożenia wniosku.

Poprawka 31
Artykuł 53

Osoby, którym uznaje się kwalifikacje zawodowe muszą posiadać znajomość języka wymaganą do wykonywania działalności zawodowej w danym Państwie Członkowskim.

Osoby, którym uznaje się kwalifikacje zawodowe muszą posiadać znajomość języka wymaganą do wykonywania działalności zawodowej w danym Państwie Członkowskim.

Uzasadnienie

Niekiedy może być konieczne żądanie od migrantów dokumentu potwierdzającego ich znajomość języka, zanim będą oni mogli podjąć działalność zawodową. Obowiązuje to szczególnie dla zawodów związanych z opieką zdrowotną. Jakość opieki zdrowotnej zależy w dużym stopniu od wymiany informacji między osobą, która wykonuje zawód związany z opieką zdrowotną, a pacjentem. Odpowiednie organy powinny mieć możliwość przetestowania znajomości języka w razie potrzeby, ze względu na ochronę pacjenta.

Poprawka 32
Artykuł 58 ustęp 1

Komisja wspierana jest przez Komitet ds. uznawania kwalifikacji zawodowych zwany dalej „Komitetem”.

Komisja wspierana jest przez Komitet ds. uznawania kwalifikacji zawodowych, zwany dalej „Komitetem”, **w skład którego wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich, a przewodniczy mu przedstawiciel Komisji.**

Komitet przeprowadza konsultacje z ekspertami wywodzącymi się z odnośnych grup zawodowych.

PROCEDURA

Tytuł	Wspólne stanowisko Rady mające na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych
Odsyłacze	13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD)
Podstawa prawna	art. 251 ust. 2, art. 40 i 41 WE
Podstawa przepisowa	art. 62
Data pierwszego czytania PE - P5	11.2.2004 P5_TA(2004)0086
Projekt Komisji	COM(2002)0119 – C5-0113/2002
Zmieniony projekt Komisji	COM(2004)0317
Data ogłoszenia na posiedzeniu wplynięcia wspólnego stanowiska	10.01.2005
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 13.1.2005
Sprawozdawca(y) Data powołania	Stefano Zappalà 26.10.2004
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni	
Rozpatrzenie w komisji	24.11.2004 18.1.2005 15.3.2005 19.4.2005 26.4.2005
Data zatwierdzenia	26.04.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 32 przeciw: 0 wstrzymujących się: 0
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Mia De Vits, Bert Doorn, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Anna Hedh, Edit Herczog, Henrik Dam Kristensen, Alexander Lambsdorff, Lasse Lehtinen, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Bill Newton Dunn, Béatrice Patrie, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Andreas Schwab, József Szájer, Marianne Thyssen, Barbara Weiler, Phillip Whitehead, Joachim Wuermeling
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Jean-Claude Fruteau, Joel Hasse Ferreira, Konstantinos Hatzidakis, Gisela Kallenbach, Alexander Stubb, Stefano Zappalà
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania	Wolf Klinz, Anne Laperrouze, Jan Mulder, Willem Schuth
Data złożenia - A6	28.4.2005 A6-0119/2005
Uwagi	...